

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/62/2014
Identifikačné číslo spisu:	5707011036
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5707011036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému H. F., rodenému T. pre zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného H. F., rodeného T., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 2To 113/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. F., rodeného T. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin, zo dňa 10. júna 2011, sp. zn. 12T 121/2007, bol obvinený H. F., rodený T. uznaný vinným, v bode 1/ až 13/ rozsudku z pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák., čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v bode 12/ rozsudku a v bodoch 1/ až 5/ a 7/ až 13/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového súdu. V podstate ako organizátor trinástich krádeží vlámaním do rôznych objektov - predajní potravín, športových potrieb, skladu základnej školy, rodinného domu, skladového kontajnera, obecného úradu, objektu poľnohospodárskeho družstva, spáchaných s ďalšími osobami v čase od 30. januára 2006 do 15. augusta 2006 so spôsobením väčšej škody na odcudzených veciach a ďalšej škody spôsobenej vlámaním.

Okresný súd za to obvinenému H. F., rodenému T. uložil podľa § 212 ods. 4, § 41 ods. 1 s použitím § 37 písm. h/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 2To 113/2011, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený H. F., rodený T. podal dovolanie, najskôr samostatne. Po ustanovení obhajkyne podal obvinený dovolanie aj prostredníctvom obhajkyne. Dovolanie bolo podané proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 2To 113/2011, v spojení s rozsudkom a konaním vedeným na Okresnom súde Martin zo dňa 10. júna 2011, sp. zn. 12T 121/2007, z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. k/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený uviedol, že celé jeho trestné stíhanie nie je v súlade so zákonom. Toto svoje tvrdenie oprel o vyjadrenia Krajskej prokuratúry v Žiline č. Ei 30/2013 - 4 zo dňa 5. novembra 2013, v ktorom je uvedené, že „Vo veci č. k. 2Pv 766/2006 v čase poskytovania informácie nebola podaná obžaloba“ a Generálnej prokuratúry SR č. Ei 196/135 zo dňa 19. decembra 2013, v ktorom sa uvádza, že „Pokiaľ ide o tvrdenie krajskej prokuratúry, že v čase poskytnutia informácie vo veci vedenej na Okresnej prokuratúre v Martine pod č. 2Pv 766/2006 nebola podaná obžaloba, toto tvrdenie zodpovedá skutočnosti.“ Vzhľadom na vyššie uvedené sa obvinený H. F., rodený T. domnieva, že obžaloba vedená pod č. 2Pv 766/2006 nebola nikdy podaná Okresnému súdu v Martine a nie je ani v evidencii Okresnej prokuratúry v Martine.

Obvinený považuje túto obžalobu za fiktívnu. Z informácií poskytnutých Krajskou prokuratúrou v Žiline a Generálnou prokuratúrou SR obvinený vyvodzuje, že celá obžaloba, a teda aj trestné konanie vedené proti nemu je „podvodom/klamstvom“ OR PZ v Martine, Okresnej prokuratúry v Martine a Okresného súdu Martin. Obvinený je presvedčený, že obžaloba vedená pod č. 2Pv 766/2006, ktorá sa nachádza v spise 12T/121/2007 je nezákonná ako to vyplýva z vyššie uvedených informácií.

Obvinený ďalej uviedol, že za skutok, za ktorý bol odsúdený, boli trestne stíhané iné osoby a to O. A., H. G. a O. S., ktorí sa ku skutku priznali a voči ktorým už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, preto sa vo veci nemalo ďalej pokračovať. Z tohto dôvodu považuje obvinený H. F., rodený T. trestné stíhanie voči nemu za neprípustné, čo zakladá dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

Z týchto dôvodov zotrvávajúc na námietke zaujatosti voči JUDr. W. C. - sudcovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý je jeho vzdialeným príbuzným, navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 386 ods. 1 Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To/113/2011, zo dňa 29. februára 2012 a nadväzujúce rozhodnutia zrušil, a aby podľa ustanovenia § 388 ods. 1 Trestného poriadku tomuto súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin sa vyjadril podanému odvolaniu nasledovne:

Pokiaľ ide o dovolací dôvod - tvrdenie obvineného, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, tento podľa názoru okresného prokurátora v predmetnej trestnej veci nebol naplnený, nakoľko súd konal v súlade s ustanovením § 278 Tr. por., ako aj v súlade s ďalšími ustanoveniami tohto zákona. Argumentácia obvineného v tomto ohľade ani neodôvodňuje označený dovolací dôvod. Pre úplnosť prokurátor uviedol, že pokiaľ obvinený H. F., rod. T. tvrdil, že obžaloba prokuratorky okresnej prokuratúry, sp. zn. 2 PV 766/2006, nebola nikdy podaná Okresnému súdu Martin a nie je ani v evidencii Okresnej prokuratúry v Martine, tak trestné konanie v predmetnej trestnej veci v konaní pred Okresným súdom Martin, ako aj pred Krajským súdom v Žiline, bolo vedené na podklade obžaloby prokuratorky Okresnej prokuratúry v Martine, č. k. 2 PV 766/06-216, zo dňa 15. augusta 2007, ktorá bola Okresnému súdu Martin doručená dňa 16. augusta 2007 a ktorá je aj súčasťou trestného spisu Okresného súdu Martin, sp. zn. 12T 121/2007, čo vyvracia tvrdenie odsúdeného, že táto obžaloba nikdy nebola Okresnému súdu Martin podaná a že je preto fiktívna a nezákonná.

Dovolací dôvod, spočívajúci v tom, že proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné, vyslovil prokurátor názor, že tak prvostupňový súd ako aj odvolací súd v priebehu celého trestného konania pred súdom skúmali, či sú naplnené podmienky prípustnosti trestného konania,

pričom dospeli k záveru, že v predmetnej veci u obvineného H. F., rodeného T., neboli naplnené zákonné podmienky neprípustnosti trestného stíhania podľa § 9 Tr. por. V tomto smere nie je právne relevantná ani argumentácia obvineného H. F., rod. T., že za skutok, za ktorý bol odsúdený, mali byť trestne stíhané iné osoby, a to O. A., H. G. a O. S., ktorí sa mali ku skutku priznať a voči ktorým už malo byť vo veci právoplatne rozhodnuté. Okresná prokuratúra v Martine takouto informáciou nedisponuje, no aj v prípade jej pravdivosti je zrejmé, že vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti voči jednému páchatelovi za totožný skutok za splnenie zákonných podmienok nevylučuje z hľadiska prípustnosti trestného konania vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti voči inému páchatelovi tohto skutku. Odsúdený H. F., rodený T. túto svoju argumentáciu navyše ani relevantným spôsobom nepodložil príslušnými listinnými dôkazmi a sám vo svojom dovolaní ani ďalej bližšie neuvádza, aký konkrétny dôvod neprípustnosti trestného konania by mal byť týmto naplnený.

Pokiaľ ide o podanie obvineného H. F., rodeného T., ktoré doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 23. júna 2014, ktoré by malo byť evidované pod sp. zn. Nt 229/2014 (týka sa návrhu na vylúčenie sudcu JUDr. W. C. - pozn. dovolacieho súdu), k jeho obsahu sa prokurátor nevyjadril, nakoľko okresnej prokuratúre nebolo predložené a nie je teda známy jeho obsah.

Vzhľadom na vyššie uvedené, prokurátor navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. F., rodeného T. podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Kataríny Turanskej dňa 17. septembra 2014 odmietol preto, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Dovolacie dôvody označené obvineným H. F., rodeným T. § 371 ods. 1, písm. g/ a k/ Tr. por. nie sú podporované tvrdeniami o ich existencii, ale tvrdeniami, ktoré nezakladajú vôbec ich porušenie.

Prvý dovolací dôvod obvineného sa týkal porušenia procesných predpisov pri vykonávaní dôkazov súdom, o ktoré sa malo opierať napadnuté rozhodnutie.

Tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli získané nezákonným spôsobom, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá. Nemožno ju vyvodzovať z toho, že obvinený sa domnieva, že v jeho veci nebola podaná obžaloba, a preto následne vykonané dôkazy sú vykonané nezákonným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napriek tvrdeniam obsiahnutým v listoch Krajskej prokuratúry v Žiline, č. Ei 30/2013 - 4, zo dňa 5. novembra 2013 a Generálnej prokuratúry SR, č. Ei 196/135, zo dňa 19. decembra 2013 o neexistencii obžaloby vo veci vedenej na Okresnej prokuratúre v Martine, sp. zn. 2 Pv 766/2006, priamo zo spisu zistil, že po ukončení vyšetrovania bola prvýkrát v trestnej veci obvineného H. F., rodeného T. podaná obžaloba dňa 9. februára 2007, pod sp. zn. 2Pv 766/06-153. Po

vrátení veci prokurátorky na došetrenie a neuzavretí dohody o vine a treste, prokurátorka postupovala v zmysle § 232 ods. 9 Tr. por. (vykonala o tom do spisu záznam) a v zmysle § 234 ods. 1 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) podala na obvinených obžalobu, sp. zn. 2 Pv766/06 - 216, dňa 16. augusta 2007 na Okresnom súde Martin.

Tvrdenie obvineného, že obžaloba je fiktívna nemá oporu v spise. Obžaloba bola podaná v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, bola riadne zaevidovaná, a najmä prijatá súdom, dôkazy boli vykonané na jej základe a v súlade s Trestným poriadkom a z týchto dôvodov v predmetnej veci najvyšší súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali tento dôvod.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za potrebné a nevyhnutné zisťovať z čoho čerpali Krajská prokuratúra v Žiline i Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, keď tvrdili, že v roku 2013 nebola vo veci vedenej na Okresnej prokuratúre v Martine, pod sp. zn. 2 Pv 766/2006, podaná obžaloba, pretože pre skúmanie, či bola alebo nebola v určitej veci podaná obžaloba je smerodajné, čo vyplýva z predloženého spisu.

Za predpokladu, ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal za základ svojho skúmania a rozhodnutia považovať predložený spis Okresného súdu Martin, sp. zn. 12T 121/2007, v ktorom sa nachádzajú obe už uvedené obžaloby, nemohol by považovať za reálne ani odsúdenie obvineného. Takýto stav nie je možné pripustiť, a preto dovolací súd vychádzal z reálneho stavu v spise a neskúmal dôvody, ktoré viedli k tvrdeniam o nepodaní obžaloby krajskú i generálnu prokuratúru.

V súvislosti s námietkou obvineného, že za trestnú činnosť, pre ktorú bol odsúdený, boli trestne stíhané i právoplatne odsúdené iné osoby v inom konaní, a teda v jeho veci sa nemalo ďalej pokračovať, je mylné.

K porušeniu zásady ne bis in idem - nie dvakrát za to isté - by došlo len v prípade, ak by samotný obvinený už bol pred právoplatným rozhodnutím v prerokúvanej veci právoplatne uznaný za vinného a odsúdený za tie isté skutky a trestné činy. Možnosť, že iné osoby mali byť právoplatne odsúdené pre skutky, pre ktoré bol odsúdený i obvinený, Trestný poriadok nevylučuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzal napokon na zreteľ i námietku zaujatosti voči JUDr. W. C., ktorý má byť vzdialeným príbuzným obvineného H. F., rodeného T. - má byť bratrancom jeho otca T. T. tým, že vo veci namietaný sudca nekonal a nerozhodoval.

Vzhľadom na to, že námietky obvineného H. F., rodeného T. nenaplnili dôvody uvedené v § 371 ods. 1, písm. g/ a k/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.